

DUES AMIGUES

Tant de sol als turmells,
de mar lisa i daurada.
Agafades de mans, Carrers
no es diuen res. Carrers
d'homes rancuniosos
perquè no hi ha cap home
com ells, que elles conequin.

FLORAL

La primavera del cinquanta-dos, les noies
portaven bruses blanques i rebeques
verdes, i pel carrer sentiem el fresseig
precipitat de flors i fulles on s'amaguen
els negres cuir de l'ametller. Vaig fer
trenta anys, que també em semblen prematurs.
Però cap vent no en fa justícia. Romanen,
inconvinents i eixuts, sota cada any
que va venint per recobrir l'edat
distreta, el blanc atònit i el verd aspre,
i aquell ventet menut pels llargs carrers
de noies i flors i fulles, el record
que se me'n va, de tan confús, cap al futur,
se'm fa desig, i la memòria em verdeja.

Da nuces pueris (1960)

Mença't una cama (1962)
carrer de l'estranger.
! van juntes, per un
que s'agafen de mans
Volen noms saber
de mots incomençables
de motes records.
No s'enduen records
de mots incomençables
Tornen del sol. Travessen
com ells, que elles conequin.

Celebrem l'Any Gabriel Ferrater

Cerdanyola del Vallès

Durant tot l'any 2022, recordarem Gabriel Ferrater, un dels grans poetes catalans de tots els temps, que va ser professor de la UAB - Cerdanyola. Independent i rebel, va viure sempre al marge de les normes canòniques.

ÍDOLS

Aleshores, quan jèiem abraçats davant la finestra oberta al pendís d'oliveres (dues llavors nues dins d'un fruit que l'estiu ha badat violent, i que s'omple d'aire) no teníem records. Èrem el record que tenim ara. Èrem aquesta imatge. Els ídols de nosaltres, per la submissa fe de després.

Teoria dels cossos (1966)

Da nuces pueris (1960)
Les arrels cruixen sordes, i les branques
exulten de dolor, per proclamar
mentre compleixen aquest deure líric
quan surt del bosc, va tot podrit de queixes.

A TRAVÉS DELS TEMPERAMENTS

